

ΟΛΛΑΝΔΙΑ: ΤΙ ΑΠΕΓΙΝΕ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΟΝΤΕΛΟ;

Η Ολλανδία, ο πιστότερος σύμμαχος της γερμανικής οικονομικής επεκτατικής πολιτικής, αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να μετατραπεί σε νέα Ισπανία ή νέα Ιρλανδία, καθώς όπως φαίνεται η οικονομική κρίση έχει αρχίσει να τη στραγγαλίζει. Όπως και άλλες χώρες του Βορρά-σύμμαχοι της Γερμανίας στον άτυπο οικονομικό πόλεμο που διεξάγεται στην Ευρώπη, η Ολλανδία “προστατευόταν” όλα τα χρόνια της οικονομικής κρίσης από τα μεγάλα δυτικά μίντια, δεδομένο κεφαλαιώδους σημασίας για την αντιμετώπισή της από τις “αγορές”.

Όμως η ολλανδική οικονομία, συχνά διαφημιζόμενη ως πρότυπο, έχει να αντιμετωπίσει την αδυσώπητη πραγματικότητα: την ανεξέλεγκτη και χωρίς όρια λειτουργία του χρηματοπιστωτικού τομέα.

Ένα δημοσίευμα του Spiegel, του περιοδικού που αποτυπώνει σε σημαντικό βαθμό τις προθέσεις της γερμανικής άρχουσας επιχειρηματικής ελίτ, έρχεται να ταραξεί τα νερά για τη “σύμμαχο” Ολλανδία.

Είχε προηγηθεί η δημοσίευση στοιχείων από την στατιστική υπηρεσία της χώρας, η οποία αποτυπώνει μία χώρα σε έντονη, όχι όμως ακόμα βαθιά, κρίση.

Καμία χώρα δεν φαίνεται να αντιμετωπίζει τόσο μεγάλο πρόβλημα χρέους όπως η Ολλανδία. Η χώρα κινδυνεύει να πάθει ακριβώς όσα έπαθαν οι Η.Π.Α. και η Ισπανία, αλλά και η Ιρλανδία, καθώς η φούσκα των ακινήτων των δύο τελευταίων δεκαετιών έχει συσσωρεύσει δάνεια 650 δις ευρώστις τράπεζες της χώρας. Έτσι, το μέσο χρέος ανέρχεται στο 250% του εισοδήματος, όταν π.χ. στην Ισπανία φτάνει το 125%.

Σε μια επανάληψη του σεναρίου που παίχτηκε και σε άλλες χώρες,

οι τράπεζες από τη δεκαετία του '90 έδιναν τεράστια σε αριθμό και ύψος στεγαστικά –κυρίως- δάνεια, χωρίς ουσιαστικές εγγυήσεις αποπληρωμής. Τώρα, η φούσκα των στεγαστικών δανείων, ήδη παρασύρει την πολυδιαφημιζόμενη ολλανδική οικονομία σε πρωτόγνωρες περιπέτειες, με τον **τραπεζικό τομέα**, ο οποίος ήδη έχει δεχτεί μια ισχυρή **“ένεση ρευστότητας”** με **λεφτά φορολογούμενων** πολιτών, να βρίσκεται σε **οριακή κατάσταση**.

Το δημόσιο χρέος έχει ανέβει από 58% το 2008 σε 71% το 2012, ενώ η **ανεργία** έφτασε τον Φεβρουάριο του 2013 το 7,7%, **ανώτατο τριακονταετίας**, η κατανάλωση πέφτει, ενώ **οι δείκτες ανάπτυξης** με τους οποίους τόσο ερωτευμένοι φαίνονται οι ιέρακες του φιλελευθερισμού, ήταν και αυτοί **αρνητικοί** για το 2012 (-0,9%). Το τελευταίο τρίμηνο του 2012, η κατανάλωση παρουσιάζει μείωση 3,2%, οι επενδύσεις 5,2%, ενώ δημιουργήθηκαν 93 χιλιάδες θέσεις εργασίας λιγότερες σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2011.[1] Τα νούμερα αυτά για χώρες όπως η σημερινή Ελλάδα μπορεί να μοιάζουν θαυμάσια, αλλά για την ολλανδική οικονομία είναι τρομακτικά.

Παρόλα αυτά, η Ολλανδία, έχοντας την κάλυψη –έως τώρα- τόσο του Βερολίνου όσο και των μεγάλων χρηματοπιστωτικών κύκλων, έχει ακόμα τη δυνατότητα να **“κουνάει το δάχτυλο”** στις χώρες του **Νότου**, όπως η Ελλάδα, η Ισπανία και πρόσφατα η Κύπρος.

Ο Ολλανδός υπουργός Εξωτερικών Γερούν Ντάισελμπλουμ, ο οποίος τις προηγούμενες εβδομάδες πρωταγωνίστησε στην υπόθεση της Κύπρου, προσπαθεί τώρα να παρατείνει την λήψη νέων μέτρων. Νέα μέτρα τουλάχιστον 46 δις ευρώ θα απαιτηθούν, αλλά ο κ. Ντάισελμπλουμ ανακοίνωσε ότι αυτά θα λάβουν χώρα από το 2014, καθώς **«θα είναι πολύ πολύ άδικο να βάλουμε το μαχαίρι βαθύτερα»**όπως δήλωσε.

Μόλις δύο εβδομάδες νωρίτερα φαινόταν ο άνθρωπος χωρίς οίκτο για τους Κύπριους και τις καταθέσεις τους. Η βασική διαφορά βέβαια είναι ότι οι Κύπριοι δεν αποτελούν το εκλογικό σώμα-στόχο του κ. Ντάισελμπλουμ.

Σε αντίθεση με τα όσα ακραιφνώς υποστηρίζει μέσω των

γερμανικών πολιτικών για περαιτέρω “αφαίμαξη” των οικονομιών του ευρωπαϊκού νότου, η ολλανδική κυβέρνηση δεν πρόκειται να προβεί σε νέες περικοπές εντός του 2013 έστω και αν δεν καταφέρει να “τηρήσει” το όριο του 3% του ΑΕΠ στο έλλειμμα προϋπολογισμού, καθώς υπολογίζεται ότι οι νέες περικοπές θα παραλύσουν περαιτέρω την οικονομική δραστηριότητα.

Μάλλον είναι περιττό να αναφέρουμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των 46 δις, όποτε αυτά αποφασισθούν να περικοπούν, θα προέλθουν από περικοπές στις δαπάνες στους τομείς της εκπαίδευσης και της υγείας. Εν τω μεταξύ, ο μέσος Ολλανδός βλέπει εδώ και πολύ καιρό σταθερή πτώση των εισοδημάτων του. Ανάμεσα στο 2010 και στο 2011 το μέσο εισόδημα των νοικοκυριών είχε μειωθεί κατά 12%.

Μοιάζει δύσκολο μια παραγωγική οικονομία σαν την Ολλανδία, πέμπτη μεγαλύτερη της Ευρωζώνης, να εμπλακεί σε προβλήματα αντίστοιχα αυτών που αντιμετωπίζουν οι χώρες του Νότου. Όμως τώρα, στην Ολλανδία **αρχίζει να παρατηρείται η επιδείνωση ημέρα με την ημέρα ή μήνα με τον μήνα**, ένα ενδεικτικό χαρακτηριστικό των οικονομιών του Νότου εδώ και τουλάχιστον τρία χρόνια: «*Η οικονομική κατάσταση στα τέλη Μαρτίου ήταν χειρότερη από τα τέλη Φεβρουαρίου*» αναφέρει σε μελέτη της η Στατιστική Υπηρεσία της χώρας. [2]

Η οικονομία της Ολλανδίας παρέμενε σύμφωνα με τα μεγάλα ΜΜΕ “ανταγωνιστική”, ακόμα και αν ο μέσος Ολλανδός εργαζόμενος εκτιμάται ότι “κοστίζει” πάνω από δύο φορές από τον μέσο Έλληνα εργαζόμενο. Μήπως όμως και αυτό το στοιχείο αποτελεί άλλο ένα **προσεκτικά επιλεγμένο οικονομικό δεδομένο** από μίντια, οικονομολόγους και αναλυτές, οι οποίοι πλέον **στην προσπάθεια εξυπηρέτησης συμφερόντων** έχουν χάσει κάθε αξιοπιστία;

Όπως φαίνεται η ασυδοσία και η ανεξέλεγκτη δράση των χρηματοπιστωτικών κέντρων και των διαπλεκόμενων σε αυτά “έγκυρων” μιντιακών κύκλων, τα οποία μετατρέπουν **νυχθημερόν οικονομίες-θαύματα σε οικονομίες-παρίες**, και το αντίστροφο, θα συνεχιστεί, όσο ο τραπεζικός τομέας επιβάλλεται πλήρως της

ευρωπαϊκής πολιτικής.

[1] Statistics Nederland,

[2] ο.π., Dutch Daily News

Φωτό: wikipedia

Άρης Καπαράκης

Συνεργάτης της ΜΚΟ Σόλων

ariskaparakis@gmail.com

4 Απριλίου 2013